GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.

România şi străinătate:

Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ: la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE: O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 118. *Duminecă, 31 Maiu (12 Iunie).* **1887.**

APELŬ
către alegĕtorii românĭ din oraşulŭ şi comitatulŭ Braşovului.

Fraţĭ alegĕtorĭ!

La adunarea cea mare a alegĕtorilorŭ românĭ din Ardealŭ, Bănatŭ şi Ţéra unguréscă, ce s'a ţinutŭ în Sibiiu în ḍilele de 25, 26 şi 27 Aprile v. 1887, au fostŭ trimişĭ şi optŭ bărbaţĭ din sînulŭ vostru, ca sĕ vĕ înfăţişeze pe voi acolo, sĕ le împărtăşéscă fraţilorŭ noştri din celelalte părţĭ necazurile ce le avemŭ şi noi ceştĭ din Ţéra Bârsei, şi sĕ se sfătuiască împreună, cum sĕ lucrămŭ noi Românii cu toţii în înţelegere ca sĕ ne uşurămŭ sórtea amară ce ne apasă atâtŭ de greu, şi cum sĕ ne luptămŭ mai bine umĕrŭ la umĕrŭ, ca sĕ ne căştigămŭ earăşĭ drepturile de carĭ neamŭ bucuratŭ în Ţéra Ardealului, înainte de a ajunge sub stăpânirea unguréscă de aḍĭ.

Trimişii noştri întorcêndu-se acasă au datŭ sémă în adunarea alegĕtorilorŭ românĭ din comitatulŭ Braşovului despre ceea ce au lucratŭ la adunarea obştéscă din Sibiiu. Adunarea nóstră din Braşovŭ, mulţumindu-le pentru ostenélă şi pentru purtarea lorŭ bărbătéscă şi naţională, au aflatŭ de bune şi folositóre neamului românescŭ tóte câte s'au hotărîtŭ la Sibiiu şi ne-au însărcinatŭ pe noi cei din comitetulŭ de aicĭ se vĕ arătămŭ vouĕ, iubiţĭ alegĕtorĭ, încă odată şi în scrisŭ ce hotărîrĭ s'au luatŭ la Sibiiu şi la Braşovŭ, ca sĕ scie fiecare dintre voi, ce voiescŭ Românii din Ardélŭ şi cum le arde peptulŭ de dorulŭ de-a vĕ vedé pe toţĭ în jurulŭ stégului, ce l'au redicatŭ trimişii lorŭ pentru apĕrarea drepturilorŭ naţionale ale Românilorŭ.

Alegĕtorĭ!

Adunarea cea mare a trimişilorŭ tuturorŭ alegĕtorilorŭ românĭ a hotărîtŭ, ca noi Românii ardelenĭ **sĕ n'alegemŭ** *deputaţĭ pentru dieta ungurésca din Peşta.*

Şi de ce au luatŭ trimişii Românilorŭ acéstă însemnată hotărîre?

Pentru că décă amŭ alege şi amŭ voi sĕ luămŭ şi noi, Românii ardelenĭ, parte prin ómenii noştri de încredere la cele ce se lucréză în sfatulŭ Ţĕrei ungurescĭ, Ungurii dela putere arŭ tălmăci-o aşa, că noi suntemŭ învoiţĭ cu „uniunea“ orĭ, mai bine ḍisŭ, contopirea Ardealului cu Ţéra ungurésca, ce au hotărît'o şi au făcut'o ei făr' de noi şi în potriva nóstră; că suntemŭ învoiţĭ cu legile ce le-au adusŭ ei în urma acestei contopirĭ, legĭ prin carĭ ne-au despoiatŭ de tóte drepturile nóstre politice-naţionale; arŭ tălmăci-o aşa, că noi Românii ardelenĭ, intrândŭ în casa lorŭ, ne-amŭ înstrăinatŭ de casa nóstră, sub coperişulŭ căreia pătimit-amŭ destulŭ vĕacurĭ întregĭ, adus-amŭ nesfêrşite jertfe în banĭ şi sânge, déră sub care totuşĭ ne-amŭ putută scutĭ ceea ce avemŭ mai scumpŭ pe acestŭ pămêntŭ, moştenirea lăsată nouĕ de inaintaşii noştri, *dulcea limbă românéscă.*

Mai e nevoiă óre sĕ vĕ spunemŭ, iubiţĭ alegĕtorĭ, că potrivnicii neamului nostru, după ce prin contopirea siluită a Ardélului cu Ţéra ungurésca ne-au despoiatŭ de tóte drepturile nóstre politice-naţionale, cerŭ astăḍĭ dela noi în gura mare, în dietă, în comitate, în comune, c'unŭ cuvêntŭ în tóte adunările lorŭ şi la totŭ prilejulŭ, sĕ ne lăpădămŭ de limba şi de cultura nóstră românéscă şi sĕ învĕţămŭ şi sĕ îmbrăţişămŭ limba şi cultura lorŭ, adeverindŭ prin acéstă ameninţările lorŭ dela 1848, că ei de aceea vorŭ „uniunea“ Ardealului cu Ţéra ungurésca, ca sĕ ne facă Ungurĭ?

Óre nu vedemŭ cum se ridică ei acum şi în potriva bisericelorŭ şi a scólelorŭ nóstre românescĭ, chinuindu-ne mereu cu limba ungurésca? Nu vedemŭ cum silescŭ pe învĕţătorii noştri sĕ-şĭ petrécă mai totŭ timpulŭ cu învĕţarea limbei ungurescĭ? Nu vedemŭ, că ne aducŭ pe capŭ totŭ numai deregĕtorĭ şi judecătorĭ de aceia, carĭ nu ne înţelegŭ limba, şi cerŭ ca poporulŭ sĕ vorbéscă cu ei şi sĕ le scrie totŭ numai unguresce? Nu vedemŭ că acum în cele mai multe comitate ale Ardealului limba ungurésca sĕ vêră cu puterea chiar şi în diregĕtoriile comunelorŭ curatŭ române? Nu vedemŭ, că fii noştri, crescuţĭ cu marĭ cheltuelĭ pe la scólele înalte, trebue, după ce şi-au isprăvitŭ învĕţătura, sĕ ia lumea în capŭ şi sĕ părăséscă ţéra strămoşéscă, unde astăḍĭ numai Ungurii se potŭ căpĕtui? Nu vedemŭ, că la tóte deregĕtoriile şi oficiile ţĕrei, orĭ unde ne silescŭ împrejurările vieţei sĕ ne îndreptămŭ paşii pentru trebuinţele nóstre ḍilnice, suntemŭ respinşĭ orĭ năpăstuiţĭ, décă ne folosimŭ de limba nóstră? Nu vedemŭ, că în tóte hârtiile deregĕtoriilorŭ şi oficiilorŭ ţĕrii, chiar şi la honveḍĭ şi acum şi la glóte numele nóstre cinstite românescĭ ni se schimonosescŭ şi ni se maghiariséză? Nu vedemŭ, că nicĭ legea de naţionalitate, ce au adus'o potrivnicii noştri la 1868 de ruşinea lumei şi ca sĕ ne scótă ochii, nouĕ celorŭ desmoşteniţĭ, nu se ţine, ba călcarea şi batjocurirea ei trece aḍĭ chiar ca lucru de laudă înaintea celorŭ dela stăpânire?

Şi ca sĕ se împle cupa nedreptăţirilorŭ, Ungurii dela putere ne-au despoiatŭ pe noi Românii ardelenĭ şi de dreptulŭ celŭ mai de căpeteniă alŭ cetăţénului, de dreptulŭ de alegere, şi susţinŭ morţişŭ pentru Ardélŭ o lege deosebită, care e adusă înadinsŭ numai pentru nemeşii ungurĭ din Ardélŭ şi în contra nóstră, ca sĕ nu pótă nicĭdecum rĕsufla şi voinţa poporului românŭ ardelénŭ; ca sĕ putemŭ fi alegĕtorĭ cerŭ dela noi o dajdiă cu multŭ mai mare ca dela cei din Ţéra ungurésca, cu tótă uniunea ce pretindŭ, că au sevêrşit'o.

Ce scopŭ potŭ avé potrivnicii neamului nostru cu tóte nedreptăţirile şi asupririle acesta, décă nu ca sĕ nimicéscă legăturile sfinte ce ne leagă pe toţĭ din moşĭ şi strămoşĭ, legăturile limbei nóstre, şi astfelŭ sĕ înstrăineze încetulŭ cu încetulŭ pe copii noştri de părinţii lorŭ, de neamulŭ românescŭ?

In asemenĭ împrejurărĭ au trebuitŭ trimişii alegĕtorilorŭ românĭ sĕ se întrebe: ce arŭ puté dobêndi deputaţii din Ardélŭ, chiar când n'ar fi legea de alegere atâtŭ de asupritóre şi când amŭ puté alege mai mulţĭ deputaţĭ; ce ar puté dobêndi ei mergêndŭ în dieta din Pesta, faţă cu sutele de deputaţĭ ungurĭ, carĭ strigă în gura mare, că nu ne vorŭ recunósce nicĭodată dreptulŭ sĕ trăimŭ ca naţiă politică românécă în acéstă ţéră?

N'amŭ sta noi óre atuncĭ totŭ unde ne aflămŭ astăḍĭ, numai cu deosebirea că Ungurii arŭ ḍice, că tóte legile rele şi apĕsătóre pentru némulŭ nostru, ce s'au făcutŭ şi se vorŭ mai face acolo, s'au făcutŭ şi se vorŭ face cu învoirea deputaţilorŭ poporului românŭ ardelenescŭ?

Alegĕtorĭ!

Precum este adevĕratŭ şi sfântŭ, că noi Românii nu ne vomŭ lăpĕda nicĭodată de limba nóstră şi de naţionalitatea nóstră, care amŭ păstrat'o cu credinţă în vremurĭ şi mai grele şi primejdióse ca cele de aḍĭ, tocmai aşa de adevĕratŭ şi sfântŭ este, că poporulŭ nostru românescŭ fără drepturĭ politice-naţionale şi fără o representanţă legiuită, unde sĕ-şĭ pótă apĕra aceste drepturĭ, nu póte trăi o viaţă vrednică de elŭ, vrednică de omenire şi de înaintarea veacului de faţă.

De aceea trimişii voştri la adunarea din Sibiiu, bine sciindŭ, că cei dela stăpânire şi dela dieta din Peşta nu cunoscŭ şi nu ţinŭ sémă de lipsele şi durerile poporului românŭ ardelénŭ, ci lucră numai şi numai în folosulŭ neamului unguresců şi tóte veniturile ţĕrei, agonisite în mare parte cu munca nóstră cruntă, le întrebuinţéză numai pentru redicarea şi îmbuibarea naţiei lorŭ ungurescĭ: s'au sfătuitŭ în bună consciinţă cu fraţii lorŭ şi au ajunsŭ la acea convingere, că nu este altŭ modru ca libertatea şi viaţa naţională a Românilorŭ ardelenĭ sĕ nu mai fiă primejduită pentru viitorŭ, decâtŭ décă bărbaţiĭ lorŭ luminaţĭ şi de încredere din tóte părţile vorŭ lucra cu tăriă înainte de tóte pentru *recăştigarea autonomiei ţĕrii Ardealului.*

Numai avêndŭ noi érăşĭ în Ardealŭ o dietă ardelenéscă, unde sĕ luămŭ şi noi parte ca naţiune politică deopotrivă îndreptăţită cu celelalte naţiunĭ ale ţĕrii, putemŭ avé deplină încredere că interesele de viaţă ale neamului nostru, limba şi obiceiurile nóstre, vorŭ fi scutite şi apĕrate, şi că puterea şi banii ţĕrii nu se vorŭ întrebuinţa în potriva nóstră; numai atuncĭ ne vomŭ puté împărtăşi şi noi de folósele ţĕrii după multele jertfe ce le aducemŭ în avere şi sânge.

In legătură cu acésta trimişii voştri s'au înţelesŭ împreună cu fraţii lorŭ sĕ se lupte din rĕsputerĭ ca sĕ dobêndéscă tóte drepturile ce le pretindŭ Românii pentru întărirea şi asigurarea némului lorŭ, precum: întroducerea limbei române la deregĕtorii şi judecătorii; înfiinţarea unei legĭ de alegere drepte; neatêrnarea bisericelorŭ şi a scólelorŭ nóstre românescĭ; ajutorarea scólelorŭ nóstre şi a institutelorŭ nóstre de cultură naţionale din visteria statului, potrivitŭ cu jertfele ce le aduce poporulŭ românŭ pe altarulŭ patriei. In sfêrşitŭ s'au înţelesŭ sĕ lupte în potriva tuturorŭ încercărilorŭ de maghiarisare, vină ele dela orĭ şi cine şi din orĭ şi ce parte.

Alegĕtorĭ!

Acesta este pe scurtŭ cuprinsulŭ programei partidei naţionale române, ce au hotărît'o şi au primit'o trimişii noştri împreună cu trimişii celorlalţĭ alegĕtorĭ românĭ din Ardélŭ, Bănatŭ şi Ţéra ungurésca.

Avêndŭ în vedere aceste drepturĭ ce le pretindŭ Românii şi fără de carĭ naţia nóstră nu va fi decâtŭ o unéltă în mâna duşmanilorŭ; avêndŭ mai departe în vedere, că potrivnicii noştri dela putere ne tăgăduescŭ pe faţă dreptulŭ ce-lŭ avemŭ, după tóte legile dumneḍeescĭ şi firescĭ, de-a trăi ca naţiă deosebită, şi că prin urmare décă amŭ întra noi în dieta ungurésca şi ne-amŭ aşeḍa la o méşă cu ei, ar însemna în împrejurările de faţă, că vremŭ sĕ părăsimŭ dreptulŭ nostru de-a vieţui ca naţiă românéscă în ţéra Ardelului: adunarea trimişilorŭ alegĕtorilorŭ românĭ a hotărîtŭ, *ca Românii ardelenĭ sĕ nu ia nicĭdecum parte la alegerile pentru dieta ungurésca.*

Adunarea alegĕtorilorŭ românĭ din comitatulŭ Braşovului, luândŭ cu bucuriă la cunoscinţă hotărîrile adunărei celei marĭ din Sibiiu, s'a legatŭ, că va ţiné nestrămutatŭ la programa Românilorŭ primită de adunările din 1881 şi 1884 şi acum în urmă de adunarea cea mare din Sibiiu din ḍilele de 25, 26 şi 27 Aprilie v. 1887 şi că s'alătură cu trupŭ şi sufletŭ la hotărîrile acestorŭ adunărĭ.

Alegĕtorĭ românĭ!

Impartăşindu-vĕ din nou, şi în scrisŭ, hotărîrile adunărilorŭ nóstre din Sibiiu şi din Braşovŭ, vĕ întrebămŭ décă credeţĭ că mai e de lipsă sĕ vĕ spunemŭ, care este datoria vóstră de Românĭ cinstiţĭ faţă cu ele?

Cum ne vorŭ puté cinsti şi preţui duşmanii noştri, décă mai întâiu nu ne vomŭ sci noi înşine cinsti şi preţuì?

Cinstea, ce vi-o datoraţĭ voi înşivĕ, cere ca hotărîrile ce s'au luatŭ de bărbaţii voştri spre binele vostru obştescŭ sĕ le păziţĭ cu tótă sfinţenia; sĕ urmaţĭ sfaturilorŭ bune şi înţelepte, ce ni le dau ei, ferindu-vĕ de cei ce vĕ vorŭ veni cu momele, cu făgăduelĭ deşerte şi cu ameninţărĭ neîndreptăţite, orĭ vorŭ voi sĕ vĕ cumpere cu banĭ, ca sĕ vĕ facă sĕ vĕ lăpădaţĭ de fraţia

ce ne légă cu toţi Românii, sĕ vĕ lăpădaţi spre rĕulŭ némului nostru, care se luptă şi se sbuciumă s'ajungă şi elŭ ḑile mai bune în acéstă ţéră.

Fraţi alegĕtorĭ!

Décă voimŭ ca înt'radevĕrŭ sĕ se îmbunătăţéscă starea poporului nostru şi ca copii noştri sĕ nu mai sufere ceea ce trebue sĕ suferimŭ noi, ci sĕ se bucure de viaţa lorŭ şi de înflorirea neamului lorŭ, atuncĭ trebue sĕ ne dămŭ mâna cu toţii cunŭ gândŭ şi cu-o sémţire şi umĕrŭ la umĕrŭ sĕ luptămŭ neclintiţĭ şi fără şovăire pentru recâştigarea drepturilorŭ nóstre sfinte.

Tarĭ în credinţă, că cu toţii sunteţĭ pĕtrunşĭ de dreptatea şi sfinţenia luptei nóstre legiuite românescĭ, vĕ ḑicemŭ:

Românii din Ardealŭ au hotărîtŭ sĕ nu ia parte cu nicĭ unŭ chipŭ la alegerile pentru dieta unguréscă, ce se vorŭ sĕvêrşi în oraşulŭ şi comitatulŭ nostru în 6 (18) şi 7 (19) Iunie anulŭ acesta.

Braşovŭ, în 30 Maiu (10 Iuniu) 1887.

In numele comitetului centralŭ alŭ alegĕtorilorŭ românĭ din oraşulŭ şi comitatulŭ Braşovŭ:

Dr. Aurel Mureşianu, preşedinte. **Stefan Bobancu**, secretarŭ.

SCIRILE ḐILEI.

Monarchulŭ nostru, după cum spunŭ ḑiarele, va trămite Reginei Victoria din Englitera, cu ocasiunea jubileului, o ladă mare cu vinŭ vechiu de Tocaiu, vinulŭ favoritŭ alŭ reginei englese. De vinulŭ de Tocaiu suntŭ legate suvenirĭ dulcĭ pentru regina Victoria. Ciocnindŭ pahare pline cu vinŭ de Tocaiu, s'a admisŭ pentru prima dată vorba de „tu“ şi »tu“ între regina şi logodniculŭ şi mai târḑiu bărbatulŭ ei. De atuncĭ şi până acum, vinulŭ de Tocaiu a rĕmasŭ ca vinŭ de desertŭ la curtea din Londra. Bine înţelesŭ, vinulŭ ce i se trimite nu este de felulŭ celui obicînuitŭ în comerciu.

—x—

Foile ungurescĭ din *Cluşiu* spunŭ că acolo are sĕ se înfiinţeze o şcólă de agricultură.

—x—

După manevrele din anulŭ acesta se vorŭ face, între altele, următórele *transferărĭ de trupe*: regim. 31 de inf. din Viena se întórce la Sibiiu; regim. 50 de inf. din Alba-Iulia se duce la Viena ér în locu-i vine din Görz regimentulŭ 62 de infanteriă; unŭ batalionŭ din regim. 31 de inf. se va duce la Foca în provinciile ocupate împreună cu alte trupe, spre a înlocui pe cele ce se întorcŭ de acolo; regim. 82 de inf. din Sibiiu se duce la Triestŭ; batalionulŭ 23 de vênătorĭ din Abrudŭ vine la Sibiiu, ér în locu'i se duce unŭ batalionŭ din regim. 51 de inf.

—x—

Aflămŭ cu bucuriă, că în ḑiua de 6 Iunie n. a. c. d. Dr. *George Maiorŭ* (din Transilvania) a trecutŭ *cu laudă* esamenulŭ de *doctoratŭ în filosofiă şi agronomiă* la universitatea din Halle a S. Ca tesă a avutŭ unŭ subiectŭ eminamente economicŭ românescŭ „Rassa ţigaiă, calităţile şi folósele ei“. Felicitămŭ din inimă pe tînĕrulŭ doctorŭ şi îi dorimŭ ca în cariera sa sĕ dobândéscă câtŭ mai marĭ succese!

—x—

O specie de gândacŭ necunoscutŭ până acum pricinuesce marĭ stricăciunĭ în pădurile Monorului. Gândacii aceştia, carĭ suntŭ de colóre roşiă închisă, atacă ramurile cele tinere şi storc pomulŭ atâtŭ de iute de sucurile sale, încâtŭ se uscă în celŭ mai scurtŭ timpŭ.

—x—

Colectorului de dare din *Şeica-mică* I. Bernhardt i s'au furatŭ prin spargere 115 florinĭ banĭ adunaţĭ din dare.

—x—

Din Zara se telegrafiază: Guvernatorulŭ loc. feldmareşalŭ de Blazekovic a asistatŭ la începerea lucrărilorŭ de *desgropare a vechei cetăţĭ romane Aperia* în Podgradje lângă Benkovac (cerculŭ judecătorescŭ Zara) şi a visitatŭ şi resturile colosalelorŭ ziḑurĭ de încungiurare a cetăţii.

—x—

Poliţia din *Pesta* a descoperitŭ la 6 Iunie n. o bandă de falsificatorĭ de note de bancă şi de statŭ. Intrégra bandă e în mâna poliţiei.

—x—

Sculptorulŭ Iosif *Moretti*, unŭ şcolarŭ alŭ lui Strobel, urmândŭ unei invitărĭ a ministrului Trefort, a cercetatŭ cu deamĕruntulŭ *speciile de marmoră din Ardealŭ*. Moretti a raportatŭ că marmora cea albă dela Szarhegy e adevĕrată marmoră de Carrara.

Mişcarea electorală.

Joi a fostŭ mare adunare electorală în Cernatulŭ Săcelelorŭ, unde partida guvernamentală ungurésca, în înţelegere cu partida poporală săsésca — după cum se vorbesce — a candidatŭ pe d. *Michael Maurer* de Uermös ca deputatŭ dietalŭ.

Candidatulŭ a fostŭ condusŭ de şépte trăsurĭ dela Braşovŭ la Cernatŭ, unde a fostŭ primitŭ cu mare alaiu şi şi-a ţinutŭ discursulŭ-programŭ ca orĭ-ce guvernamentalŭ mai puţinŭ şovinistŭ. După acésta a urmatŭ obicînuitulŭ banchetŭ „patrioticŭ.“

Caracteristicŭ este, precum ni se relatéză, istoriculŭ înţelegerei dintre Saşĭ şi guvernamentalii ungurĭ, în urma căreia cerculŭ Săcelelorŭ s'a lăsatŭ pe séma unui candidatŭ ungurŭ. Ĕtă ce s'a vorbitŭ prin Săcele în ḑiua candidărei despre acéstă înţelegere saso-ungurésca:

In urma perderei ce a suferit'o prin mórtea băiatului sĕu, comitele supremŭ sĕ'şĭ fi datŭ demisiunea. Ministrulŭ Tisza însĕ neprimindu-i-o, comitele sĕ fi stăruitŭ în demisiunea sa. Aflândŭ Saşii din Braşovŭ de acéstă hotărîre a comitelui, o deputaţiune dintre ei în frunte cu Iosef Dück s'a dusŭ şi l'a rugatŭ sĕ rĕmână în postulŭ sĕu. Comitele sĕ fi rĕspunsŭ că rĕmâne dér numai sub o condiţiune: Sasii sĕ i dea unŭ cercŭ electoralŭ în comitatulŭ Braşovului, orĭ-care ar fi. Saşii sĕ fi primitŭ acésta şi astfelŭ sĕ se fi făcutŭ învoiala.

Décă adevĕrată e acéstă versiune — şi ceva trebue sĕ fiă la mijlocŭ — atuncĭ cam curiósă posiţiă ocupă partida naţională săsésca aicĭ în comitatulŭ Braşovului. Dér a ḑis'o deputatulŭ naţionalŭ săsescŭ Traugott Teutsch în adunarea alegĕtorilorŭ sasĭ ţinută Dumineca trecută în Braşovŭ că: décă odată Sasii mergŭ cu Apponyi, atuncĭ potŭ sĕ mérgă în cele din urmă şi cu Tisza. Şi cum-că mergŭ, celŭ puţinŭ într'unŭ cercŭ, aceea se vede.

Dér cum şĭ-au săratŭ conlocuitorii noştri Saşĭ, aşa au mâncatŭ, şi aşa va fi şi în viitorŭ!

Conferinţa alegĕtorilorŭ românĭ

de partida naţională română din cele 2 cercurĭ ale Cluşiului, alŭ Gilăului şi Nadoşiului.

In 7 Iuniu a. c. s'a ţinutŭ în localitatea şcólei române gr. cat. din Cluşiu-Mănăşturŭ conferinţa alegĕtorilorŭ românĭ, conchiămaţĭ prin domnii A. *Bohăţielŭ* şi Iuliu *Coroianu*. La 11 óre înaintea unui numerosŭ publicŭ de alegĕtorĭ din tóte cercurile, preşedintele, d-lŭ **Bohăţielŭ** a deschisŭ conferinţa prin o vorbire ce a fostŭ ascultată cu multă atenţiune. A vorbitŭ adecă despre ţinuta Românilorŭ din trecutŭ şi cum în adunarea dela Mercuria Românii au decisŭ pasivitate şi acéstă decisiune au reînoit'o în 1881 şi de atuncĭ încóce. In sfêrşitŭ dechiarândŭ şedinţa de deschisă rógă pe d-lŭ Iul. Coroianu ca delegatŭ alŭ conferinţeĭ române din Sibiiu sĕ desfăşure motivele conclusului adusŭ.

D-lŭ **Iuliu Coroianu** după ce a cetitŭ punctele programei naţionale primite de Românii adunaţĭ la Sibiiu precum şi adausulŭ făcutŭ în 1887 la punctulŭ ce vorbesce despre lupta contra tuturorŭ tendinţelorŭ de maghiarisare, a demustratŭ până la evidenţă causa pentru care Românii adunaţĭ la Sibiiu a votatŭ pasivitate absolută pentru Ardealŭ, şi pentru Ungaria relativă. — Intre altele d lŭ Coroianu a ḑisŭ şi acestea: Incă în adunarea dela Mercuria — după cum a afirmatŭ iluştrulŭ preşedinte — Românii au decisŭ pasivitate, căcĭ sórtea Românilorŭ în acéstă ţéră era şi este amară. Persecutaţĭ au fostŭ şi suntŭ Românii pe tóte terenele. Pe terenulŭ justiţiei, politicŭ, scolasticŭ şi bisericescŭ. Pe terenulŭ justiţiei, căcĭ cum póte cineva judeca pe acela, a cărui limbă nu o cunósce? Şi la noi judecătorii nu 'şĭ batŭ capulŭ cu limba română. Se dau casurĭ triste la judecătoriile nóstre, mi s'a datŭ chiar mie în cariera mea de advocatŭ, când judecătorulŭ nepricepĕndŭ limba acusatului era sĕ-i dea o pedépsă, care nicĭdecum nu o merita. A mărturisitŭ adecă acusatulŭ: „l'am lovitŭ şi l'am trasŭ *la* părĕu“.— Judecătorulŭ însĕ l'a priceputŭ aşa: l'am lovitŭ şi l'am trasŭ *în* părĕu, şi fiindŭ că celŭ lovitŭ s'a aflatŭ mortŭ *în* părĕu, judecătorulŭ era sĕ-lŭ condamne la închisóre de 8 anĭ, pe când acusatulŭ nu era vinovatŭ decâtŭ singurŭ cu aceea, că l'a lovitŭ, dér nu de mórte şi la trasŭ *la* părĕu ér nu *în* părĕu, şi în urma acestei atacărĭ merita celŭ multŭ 1 anŭ închisóre.

Persecutaţĭ suntemŭ noi Românii pe terenulŭ politicŭ, căcĭ lipsiţĭ suntŭ cei puşĭ în deregătorii politice de acea bunăvoinţă, care se pretinde dela ei. Décă unŭ bietŭ ţĕranŭ merge la solgăbirĕulŭ, acesta îi strigă: Ce trebue moi?! merge afară! — Plângerile lui nu i le ascultă nime. E batjocuritŭ în ţéra lui pentru care-şĭ varsă sângele şi aduce atâtea jertfe.

Pe terenulŭ scolasticŭ: căcĭ pe lângă tóte dările cele nesuportabile, pe lângă tóte jertfele ce le aducemŭ noi Românii pe altariulŭ patriei, spuneţi-mĭ rogu-vĕ o singură şcólă confesională română redicată şi susţinută séu baremĭ ajutată de statŭ? — şi eu închidŭ acéstă carte (era cu memorialulŭ în mână. — Nota coresp.) şi nu mai ḑicŭ nimicŭ. (Vocĭ: nu ne ajută cu nimicŭ!) Nu ne ajută cu nimicŭ dér jucuţelulŭ (esecutorulŭ) duce totulŭ!

Sĕ vĕ mai vorbescŭ de sânta nóstră biserică? Cu ce ne ajută statulŭ? Ce face elŭ pentru prosperarea bisericei nóstre? Atâta câtŭ face şi pentru şcóle, adecă nimicŭ.

Aşadéră noi Românii nimicŭ nu avemŭ dela statŭ şi nu ne putemŭ câştiga nimicŭ, căcĭ întregŭ aparatulŭ publicŭ ungurescŭ e în potriva nóstră. S'a făuritŭ o lege electorală în urma căreia noi Românii din Ardealŭ orice amŭ face nu putemŭ trimite deputaţĭ la dietă, carĭ sĕ apere interesele nóstre. Judecaţĭ d-vóstră, décă în cercurile nóstre, unde afară de cetatea Cluşiu noi Românii suntemŭ în maioritate preponderantă, şi nu putemŭ trimite deputaţĭ, ce vorŭ face acolo Românii unde suntŭ egalĭ cu Ungurii séu numai cu puţinĭ mai multĭ? D-vóstră, ómenĭ cinstiţĭ, sunteţĭ puşĭ alăturea cu niscarĭ „nemeşuţĭ“ desculţĭ şi desbrăcaţĭ, carĭ şĭ-au prădatŭ moştenirea rĕmasă dela părinţĭ. Eu sciu respecta în omŭ nobilitatea sufletului şi munca dréptă, căcĭ vrednicŭ e de stimă celŭ ce din nimica ajunge la ceva, şi nevrednicŭ acela ce din ceva ajunge la nimica.

In posiţia nóstră ar fi o nebunie sĕ alegemŭ deputaţĭ — vĕ rogŭ decĭ sĕ primiţĭ decisiunea conferinţei române din Sibiiu, adecă: Pasivitate absolută pentru Ardealŭ. (Alegĕtorii: primimŭ! sĕ trăéscă).

Românii adunaţĭ la Sibiiu, vĕḑĕndŭ că şi statulŭ pe faţă ajută şi sprijinesce societăţile de maghiarisare, a adausŭ la punctulŭ (alŭ 7-lea) unde se vorbesce despre tendinţa Maghiarilorŭ de a maghiarisa pe Românĭ, că datorĭ suntŭ Românii a se apĕra de maghiarisare vină atacululŭ din orice parte. Sĕ fimŭ atenţĭ în tótă privinţa D-lorŭ. Sĕ ne deschidemŭ bine ochii cu ocasiunea alegerilorŭ ca sĕ nu ne ademenéscă nicĭ stângacii, carĭ ne promitŭ — atuncĭ când ne chiamă la alegerĭ — munţĭ de aurŭ şi nicĭ guvernamentalii, căcĭ vedemŭ ce face guvernulŭ cu noi. Unii'sŭ mai rĕi decâtŭ ceilalţĭ! Facă ei ce vorŭ vrea ér noi sĕ aderămŭ cu trupŭ cu sufletŭ la decisiunile aduse de conferinţa partidei naţionale române din Sibiiu (Vocĭ: adevĕratŭ! Sĕ trăiéscă!)

Acéstă vorbire, pe care eu o scriu după cum îmĭ aducŭ aminte, a fostŭ primită cu multŭ entusiasmŭ din partea tuturorŭ alegĕtorilorŭ. Apoi a luatŭ cuvêntulŭ Reverendissimulŭ D-nŭ **Gavrilă Popŭ**, protopopulŭ Cluşiului şi a ḑisŭ:

Ilustrissime Dle Preşedinte şi on. fraţĭ alegĕtorĭ românĭ! E cunoscutŭ, că cu starea de faţă a lucrurilorŭ nu suntŭ îndestuliţĭ din colo de Laita: Germanii, Boemii, Slovacii şi alţii, ér din cóce la noi în regatulŭ Ungariei: Croaţii, Românii, Serbii, Slovacii, Nemţii. Io mĕ restringŭ numai la noi Românii. S'a adusŭ în dieta din Budapesta o lege pentru naţionalităţĭ, ca sĕ se arete lumei din afară, că la noi cei ce nu suntŭ Maghiarĭ suntŭ îndestuliţĭ, dér în faptă sĕ nu o ţină nimenea, precum nicĭ nu se ţine.

In acea lege ni se concede sĕ ne folosimŭ limba în şcólele române, dér apoi prin altă lege s'a introdusŭ în şcólele nóstre limba maghiară ca sĕ se impedece învĕţămĕntulŭ sub pretestŭ că e de lipsă ca fiăcare sĕ scie limba statului, cu tóte că şi fără de a sci fiăcare Românŭ limba ungurésca amŭ pututŭ şi putemŭ trăi în acéstă ţéră. Inainte de 48 a fostŭ limba statului limba cea latină, dér sciut'au cu toţii limba latină, şi fost'au de lipsă sĕ o scie cu toţii?

In legea de naţionalităţĭ ni se promise, că statulŭ în ţinuturĭ locuite de Românĭ în preponderanţă ne va redica şcóle române. Spuneţi-mĭ, unde se împlinesce acesta?

In legea de naţionalităţĭ ni se promite, că ni se vorŭ da oficialĭ românĭ până la deregĕtoriile cele mai înalte, şi ce vedemŭ?

Tinerii noştri după ce învĕţă câte 16 anĭ suntŭ siliţĭ sĕ-şĭ părăséscă ţéra, décă vréu sĕ capete pâne, şi nouĕ ni-se aducŭ oficialĭ de aceia carĭ nu sciu nimicŭ românesce, încâtŭ la noi poporulŭ e pentru oficialŭ şi nu oficialulŭ pentru poporŭ.

In legea de naţionalităţĭ ni se promise, că ne vomŭ puté folosi limba română la tóte deregĕtoriile, şi ce vedemŭ? — Vedemŭ că suplicele românescĭ nu se primescŭ nicăirĭ, că Românulŭ trebue sĕ scie unguresce, décă vré sĕ fiă ascultatŭ.

In legea de naţionalităţĭ ni se garantéză în biserică limba română ca limbă oficiósă bisericéscă, şi ce vedemŭ? — Vedemŭ că décă cutare oficiu cere dela unŭ preotŭ românŭ estrasŭ matricularŭ oficiosŭ, acela, estradatŭ în limba română, nu se primesce, ba acum în urma unei ordinaţiunĭ ministerialĭ nu se primescŭ la oficiile poştalĭ nicĭ epistolele oficióse adresate în limba română.

In legea de naţionalităţĭ ni se promite, că statulŭ va ajutora şcólele române, şi ce vedemŭ? Aceea că statulŭ ajută din banii noştri cu ḑecĭ de mii gimnasii ungurescĭ, dér sĕ ajute vre-unŭ gimnasiu românescŭ nu vedemŭ.

Póte ni se va ḑice din partea Maghiarilorŭ: e bine décă aveţĭ plângerĭ, alegeţĭ deputaţĭ la dieta din Budapesta, carĭ sĕ vĕ arete acolo plângerile. Dér cum sĕ alegemŭ? Avemŭ acum numai o ţéră. Ardélulŭ acum nu mai esistă politicesce. E contopitŭ în Ungaria şi mai vĕḑut'aţĭ în lumea acésta o ţéră cu douĕ legĭ electorale? Nu credŭ că a'ţĭ vĕḑutŭ fără numai la noi.

Altă lege electorală este în Ungaria, şi altă în Ardealŭ, şi acésta numai pentru că noi Românii sĕ ne puteme alege deputaţĭ românĭ, pentru că acéstă lege electorală, care e făcută, în Ardealŭ, aşa e făcută, de noi Românii nu putemŭ alege deputaţĭ românĭ déră nicĭ unulŭ. Aşa déră noi Românii deputatŭ românŭ

care sĕ ne arete plângerile nóstre la dieta din Budapesta, nu putemŭ alege.

Ni se va dice: Alegeţĭ Maghiarĭ de deputaţĭ, décă Românĭ nu puteţĭ alege. Domnilorŭ şi fraţilorŭ! Io aşa credŭ, şi sunt convinsŭ, că afară dóră de unu Mocsáry nicĭ unŭ Ungurŭ, celŭ puţinŭ pe faţă, nu e care sĕ dică, că ceea ce se face faţă cu noi, nu e cu cale. Maghiarŭ déră nu e pentru ce sĕ alegemŭ, că acela de bună sémă nu ne va arĕta la dietă plângerile nóstre. Lasŭ, că noi nu alegemŭ nicĭ din altŭ punctŭ de vedere.

De aceea io din tótă inima primescŭ decisiunile conferinţei electoralĭ generalĭ din Sibiiu şi în specie aceea sĕ fimŭ pasivĭ faţă cu alegerile la dieta din Budapesta, şi declarŭ, că io nu voiu lua parte la alegere, şi propunŭ:

a) Ca cu toţii câţĭ suntemŭ aicĭ ca alegĕtorĭ românĭ sĕ declarămŭ că primimŭ decisiunile conferinţei din Sibiiu, aderămŭ la ele, în specie aceea, că faţă cu alegerile dietalĭ vomŭ fi pasivĭ.

b) Că luămŭ asupra nóstră îndatorirea de a spune aceea ce amŭ decisŭ noi aicĭ şi celorlalţĭ alegĕtorĭ românĭ, carĭ nu s'au presentatŭ la acéstă adunare.

Reverendissimulŭ Domnŭ ca şi d-lŭ Coroianŭ a fostŭ adese întreruptŭ de alegĕtorĭ prin cuvintele: „Aşa e!" şi „primimŭ!"

D-lŭ Dr. Isacŭ cere dela alegĕtorĭ ca sĕ împlinéscă cu scumpĕtate aceea la ce se obligă şi orĭce ademenirĭ, orĭce promisiunĭ şi orĭce şarlatanii s'ar întêmpla pe timpulŭ alegerei, fiă dela orĭ şi cine, sĕ le facă cunoscute d-lui preşedinte Bohăţelŭ séu chiar d-sale.

Scopulŭ e ca sĕ se adune tóte casurile din întréga ţéră şi în plângerea ce au sĕ-o facă Românii înaintea tronului sĕ le descopere tóte acestea.

A mai vorbitŭ tatălŭ d-lui capelanŭ din Cluşiu *Podóbă*, unŭ bĕtrânŭ respectabilŭ' şi în sfirşitŭ alegĕtorii în unanimitate au primitŭ următórele 3 puncte:

1. Declarămŭ că aderămŭ şi primimŭ decisiunile conferinţei române din Sibiiu şi că vomŭ spune şi celorlalţĭ alegĕtorĭ românĭ, carĭ nu au venitŭ aicĭ, ceea ce amŭ decisŭ noi.

2. Vomŭ lupta în contra curentului de maghiarisare.

3. Vomŭ face cunoscute presidiului tóte ademenirile şi promisiunile ce ni se vorŭ face pe timpulŭ alegerilorŭ.

Staticot.

Pentru Românii incendiaţĭ şi inundaţĭ de dincóce de munţĭ.

Diarele din Iaşĭ publică unŭ căldurosŭ apelŭ către publiculŭ românŭ şi în specialŭ către dómnele române din România, ca sĕ se constitue în comitete şi sĕ pună tóte silinţele pentru a face ca suferinţele Româniloŭ de dincóce de munţĭ, nenorociţĭ prin incendiarĭ şi inundaţiunĭ, sĕ fie alinate.

Cu acéstă ocasiune „Românulŭ" îşĭ exprimă mirarea, cum pentru Românii de dincóce de munţĭ, unde mii şi mii au rĕmasŭ fără casă şi masă, nu se face aprópe nimicŭ în capitala României, pe când pentru alte sinistre, în alte ţĕrĭ şi la alte némurĭ, Românii se întrecŭ în zelŭ şi dărnicia.

Un vechiu cetitorŭ alŭ »Românului«, d. C. Tălăşescu, îi trimite acestui diarŭ următórele drepte reflexiunĭ:

»Domnule Directore! Ca de obiceiu luândŭ aséră simpeticulŭ diarŭ „Românulŭ" în mână, cetĭ, între altele, căldurosulŭ apelŭ alŭ d-lui directorŭ alŭ teatrelorŭ române către presă, in care îi cere concursulŭ ei pentru animarea cetăţenilorŭ ca sĕ sprijinéscă representaţia ce se va da pentru ajutorarea incendiaţilorŭ dela opera comică din Parisŭ. La „informaţiunĭ" am vĕdutŭ, cum s'au constituitŭ comitete şi subcomitete totŭ pentru a veni în ajutorulŭ celorŭ de mai susŭ prin serbărĭ, colecte ş. a. Fără îndoială este fórte frumósă şi vrednică de tótă lauda acéstă interesare pentru acei nenorocitĭ; totuşĭ ce m'a pusŭ în mirare însĕ şi, spuindŭ dreptŭ, ce m'a mâhnitŭ multŭ este, că din aceste simţiminte filantropice, din acestŭ spiritŭ întreprindĕtorŭ nu a rĕmasŭ măcarŭ o scânteiă şi pentru bieţii Românĭ şi fraţĭ mai aprópe ai noştri de peste munţĭ, a cărorŭ numĕrŭ de nenorociţĭ este mai mare decâtŭ alŭ acelorŭ din Parisŭ şi carĭ nu suntŭ aşa de ferîciţĭ a primi ajutóre nicĭ din partea statului lorŭ, nicĭ dela capitalele ţĕrilorŭ streine şi pentru carĭ abia câte-va persóne din ţéră au avutŭ marinimositatea a le întinde câte o milă ca sĕ le potolésca suferinţele.

„Am cetitŭ în preţuitulŭ d-v. diar »Românulŭ« reprodusŭ apelulŭ sfăşiitorŭ alŭ diarelorŭ române de peste munţĭ, dér durere, acelŭ glasŭ a sunatŭ aprópe ca în pustiă, şi tocmai acésta e ceea ce nu o potŭ eu înţelege. De ce noi alergămŭ din rĕsputerĭ sĕ adunămŭ şi punemŭ, acolo unde e deja grămada mare, şi nu ne îndurămŭ sĕ dămŭ acolo unde este nimicŭ? Nu cumva pentru că aceştĭ din urmă suntŭ Românĭ, pe când cei dintâiu Francesĭ?!"

Lista de subscripţiune,

deschisă de „Gazeta Transilvaniei" pentru comunele române din Ardélŭ nenorocite prin incendiu şi inundare.

Au mai incursŭ:

G. Ioannides, Braşovŭ	10 fl.
Toma de Bozin, Braşovŭ	1 fl.
Curti „ „	1 fl.
I. Teclu „ „	1 fl.
G. Stephanovits „ „	1 fl.
N. N. „ „	1 fl.
Suma	15 fl.

Adăugêndŭ la acésta suma din nr. 117 alŭ „Gaz. Trans." Lei noi 1220 şi 227 fl. 43 cr. (Va urma). Totalŭ Lei n. 1220 242 fl. 43 cr.

Le mulţumimŭ generoşilorŭ contribuitorĭ în numele nenorociţilorŭ, dorindŭ ca nobilulŭ lorŭ esemplu sĕ afle imitatorĭ pretutindenea.

STATUTELE

pentru „PREVEDEREA", Asociaţiune de creditŭ şi depunerĭ în Codlea

VIII. Fondulŭ de reservă.

§ 23. Fondulŭ de reservă se va forma

a) Din procentele subtrase din profitulŭ curatŭ.

b) Din tacsele de inscriere.

c) Din pedepsele incurse pentru întârdiarea cu plata ratelorŭ lunare.

§ 24. Din acestŭ fondŭ se vorŭ acoperi pagubile întêmplate prin darea de împrumuturĭ, de altmintrelea fondulŭ rĕmâne în proprietatea membrilorŭ în proporţiune cu cvotele lorŭ. Adunarea generală la timpulŭ sĕu şi după propunerea Direcţiunei va decide încetarea con tribuirei la acestŭ fondŭ.

IX. Impărţirea profitului.

§ 25. Din profitŭ se vorŭ acoperi:

a) Spesele de cancelariă.

b) Interesele pentru pasivele Associaţiunei.

c) Remuneraţiunea pentru Direcţiune şi Comitetulŭ de supraveghiare.

§ 26. Din profitulŭ curatŭ se subtragŭ 5% pentru misele*) membrilorŭ şi 20% pentru fondulŭ de reservă ér restulŭ se va împărţi ca dividendă séu binefacerĭ.

X. Operaţiunile „Prevederei«.

§ 27. „Prevederea" scontéză cambii, pe carĭ celŭ puţinŭ una din subscrierĭ trebue sĕ fiă a unui membru.

§ 28. Censurarea cambiilor se face prin Direcţiune În casŭ când nu e căutare de fondurĭ Direcţiunea póte plasa din numĕrarŭ şi la alţĭ, séu la institute solide.

XI. Organisarea internă.

§. 29. Afacerile Associaţiunei se esecută de către:

a) Adunarea generală.

b) Direcţiunea.

c) Comitetulŭ de supraveghiare.

A. Adunarea generală.

§. 30. Adunarea generală ordinară sĕ ţine în fiecare anŭ după încheierea socotelelorŭ celŭ multŭ în luna lui Aprilie.

§. 31. Adunarea generală estra-ordinară se va ţiné de câte orĭ va afla de lipsă Direcţiunea séu Comitetulŭ de supraveghiare.

Adunările generale le convócă preşedintele Associaţiunei, şi se ţinŭ la reşedinţă în Codlea. Convocarea se va face cu 15 dile înainte, publicându-se ordinea de di prin afişŭ în localulŭ de cassă şi prin diare, precum şi prin invitare specială.

§. 32. In adunarea generală decide maioritatea absolută a voturilorŭ representate. Decisiunile au valóre numai décă suntŭ presenţĭ celŭ puţinŭ 20 de membrii representândŭ minimum 30 de mise.

§. 33. In adunarea generală fiecare cvotă dă dreptŭ la unŭ votŭ, celŭ care nu are încă plătită cvota întrégă, totŭ posede unŭ singurŭ votŭ. Celŭ ce nu póte lua parte în persónă la adunarea generală, are dreptulŭ a autorisa pe altŭ membru sĕ-lŭ represinte printr'o împuternicire în scrisŭ.

§. 34. Décă la adunarea generală nu se va representa numĕrulŭ recerutŭ de membri şi voturĭ, se va convoca o a doua adunare generală în terminŭ de 15 dile, care cu privire la ordinea de di publicată pentru prima adunare va puté aduce decisiunĭ valide fără considerare la numĕrulŭ voturilorŭ întrunite.

§. 35. Adunarea generală va decide asupra următórelorŭ:

a) Va alege pre membrii Direcţiunei şi pre preşedinte,

b) Alege comitetulŭ de supraveghiare.

Alegerile se facŭ prin bilete pe timpŭ de 3 anĭ cu absolută maioritate de voturĭ.

*) *Mise*=Cuvêntŭ francesŭ, însemnă: ceea ce pune cineva în tovărăşiă la vre-unŭ negoţŭ.

c) Schimbarea statutelorŭ va fi valabilă décă va întruni celŭ puţinŭ o terţialitate din tóte voturile membrilorŭ.

d) Aprobarea regulamentelorŭ propuse de direcţiune.

e) Aprobarea bilanţului şi darea absolutoriului.

f) Desfiinţarea societăţii conformŭ § 51 din statute.

g) Alegerea de licvidatorĭ.

§. 36. Orĭcândŭ va cere comitetulŭ de supraveghiare sĕ se ţină adunare generală estraordinară, Preşedintele va fi datorŭ a conchema, ér adunările generalĭ ordinarĭ se convócă după decisiunea direcţiunei.

§. 37. Protocolulŭ adunărei generale în care se însemnéză numele fiecărui membru presentŭ se va subscrie de preşedinte şi secretarŭ şi se va autentifica de 3 membrii denumiţĭ din partea adunărei generale spre acestŭ scopŭ.

B. Direcţiunea.

§ 38. Direcţiunea se compune din Preşedinte şi 6 membrii, carĭ îşĭ alegŭ din sînulŭ lorŭ unŭ Directorŭ esecutivŭ şi unŭ Vice-Preşedinte conformŭ § 35. a, şi b.

§ 39. In mĕsura în care se vorŭ desvolta afacerile Associaţiunei, Direcţiunea va angaja funcţionarii necesarĭ.

§ 40. Firma Associaţiunei se va subscrie de către doi membri din Direcţiune.

§ 41. Direcţiunea va trebui:

a) Sĕ aştérnă tribunalului comercialŭ bilanţulŭ şi consemnarea tuturorŭ membrilorŭ asociaţiunei.

b) Va subscrie rapórtele şi conturile anualĭ ale Associaţiunei, purtândŭ deplină respundere pentru ele.

c) Va participa la şedinţele pentru acordarea de credite conformŭ regulamentului.

d) Va elabora regulamentele prevĕdute în §§. precedenţĭ.

e) Va purta unŭ protocolŭ despre şedinţe.

f) Va presenta la adunarea generală o listă completă despre membrii şi cvotele lorŭ.

g) Preşedintele sĕu Vice-preşedintele represintă Associaţiunea în tóte casurile unde nu se cere deobligarea lui, ceea ce se póte face numai prin subscrierea firmei, după dispoşiţiile acestui statutŭ.

h) Pentru validitatea decisiunilorŭ se recere majoritatea membrilorŭ absolută.

i) Membrii direcţiunei afară de Preşedinte potŭ ocupa funcţiunĭ de cassarŭ şi contabilŭ.

l) Direcţiunea va elabora unŭ regulamentŭ pentru amploiaţĭ şi pentru tóte funcţiile, carĭ cadŭ în competinţa lorŭ şi n'arŭ fi deja regulate în statutele presinte.

§ 42. Preşedintele cum şi fie-care membru alŭ Direcţiunei este datorŭ a depune la cassa Associaţiunei câte 2 cvote în totŭ decursulŭ funcţionărei sale.

§ 43. La facerea bilanţului se vorŭ observa următórele:

a) Averea Associaţiunei se va scrie în valórea pe care o represintă cu ultima di a anului de eserciţiu, care este şi Decemvre.

b) Cvotele, depunerile cum şi fondulŭ de reservă se punŭ între pasive.

c) Creanţele dubiose se vorŭ pune cu valórea care va fi probabilŭ de încassatŭ.

d) profitulŭ séu perderea se va arĕta esactŭ în bilanţŭ.

(Va urma).

Telegramă particulară a „Gaz. Trans."

BAIA-MARE. 10 Iunie. — Conferenţa electorală ţinută aicĭ, s'a pronunţatŭ în unanimitate pentru *solidaritate cu partida naţională* şi pentru resistenţă faţă cu năvălirile duşmănóse.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

BERLINŬ, 11 Iunie — Starea sănătăţii împĕratului s'a înreitŭ subitŭ. In urma durerilorŭ abdominale, care-lŭ chinuescŭ, împĕratulŭ zace aprópe esclusivŭ în patŭ.

MÜHLHAUSEN, 11 Iunie. — Deputatului din Reichstag Lanance i s'a îmânatŭ ordinulŭ de espulsare, d'a părăsi oraşulŭ în 48 de óre.

SEGHEDINŬ, 11 Iunie. — Furtuna de erĭ a pricinuitŭ marĭ stricăciunĭ, care însĕ au fostŭ în curêndŭ reparate. Situaţiunea e neschimbatŭ ameninţătóre.

Logodnă. D-ra *Eleonora Rusŭ*, fiica preotului românŭ din Băla, de pe Câmpiă, s'a logoditŭ la 6 Iuniu n. c. cu d-lŭ *Alesandru Mutŭ*, teologŭ abs. — Sĕ fiă în césŭ cu norocŭ!

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureşianu.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 11 Iuniu st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	102.45	Bonurĭ croato-slavone	104 50
Rentă de hârtiă 5%	88.30	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	151.26	Imprumutulŭ cu premiu ung.	122.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98 75	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123 25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127 50	Renta de hârtiă austriacă	81 85
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	116 70	Renta de arg. austr.	83.10
Bonurĭ rurale ungare	104.70	Renta de aurŭ austr.	112 15
Bonurĭ cu cl. de sortare	1C4.70	Losurile din 1860	137.70
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104.70	Acțiunile bănceĭ austro-ungare	885 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 70	Act. bănceĭ de creditŭ ung.	286 —
Bonurĭ rurale transilvane	104 60	Act. bănceĭ de creditŭ austr.	286.25
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 99
		Napoleon-d'orĭ	10.06
		Mărcĭ 100 imp. germ.	62.35
		Londra 10 Livres sterlinge	127.—

Bursa de Bucuresci.
Cota oficială dela 27 Maiu st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	91½	92—
Renta rom. amort. (5%)	94—	95—
» convert. (6%)	87—	87¼
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	106—	106½
» „ „ (5%)	90½	91—
» » urban (7%)	103½	104—
» » » (6%)	96—	97—
» » » (5%)	87—	87½
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.25	14.75
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.02

Cursulu pieței Brașovŭ
din 11 Iuniu st. n. 1887.

	Cump.	Vênd.
Bancnote românescĭ	8.70	8.72
Argint românesc	8.60	8.65
Napoleon-d'orĭ	10.03	10.07
Lire turcescĭ	11.35	11.40
Imperialĭ	10.35	10.40
Galbenĭ	5.93	5.95
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	101.—	102.—
„ » „ 5%	98.—	99.—
Ruble Rusescĭ	114.—	116.—
Discontulŭ	7—10% pe anŭ.	

Dela comitetulŭ centralŭ electoralŭ alŭ com. Brașovŭ.

Nr. 26—1887.

Publicațiune.

Deórece Maiestatea Sa c. r. apostolică a binevoitŭ a conchema cu prea înaltulŭ rescriptŭ din 26 Maiu a. c. dieta viitóre pro 1887—1892 pe **26 Septemvre a. c.** și deórece Escelența Sa D-lŭ ministru de interne prin emisulŭ din 26 Maiu a. c. Nr. 32842—II ca terminŭ pentru alegerile dietalĭ comune, a hotărîtŭ unŭ terminŭ de 10 ḑile din 17—26 Iuniu a. c., de aceea subscrisulŭ comitetŭ centralŭ electoralŭ a determinatŭ **ḑiua de 19 Iuniu a. c.** ca ḑiuă pentru alegerile, ce suntŭ de a se îndeplini în ambele cercurĭ electorale, supuse acestuĭ comitetŭ centralŭ electoralŭ, pe basa §-luĭ 57 art. de lege XXXIII din anulŭ 1874.

Pentru conducerea alegereĭ și pentru adunarea voturilorŭ s'au esmisŭ următórele comisiunĭ:

In cerculŭ I. electoralŭ, cu loculŭ de alegere în H e r m a n ŭ:
Carol Schnell de președinte,
Christian Porr de vice-președinte,
Petru Horvath de secretarŭ,
Ioanŭ Gavrușiu de secretarŭ locțiitorŭ.
Stefanŭ de Domokos de secretarŭ locțiitorŭ.

In cerculŭ II-lea electoralŭ, cu loculŭ de alegere G h i m b a v ŭ:
Iosifŭ Dück de președinte,
Dr. Herell Henricŭ de vice-președinte,
George Nicolaus de secretarŭ,
Merthes Ioanŭ de secretarŭ locțiitorŭ,
Paulŭ Meedt de secretarŭ locțiitorŭ.

Pentru darea voturilorŭ cu referință la singuraticele comune s'a statoritŭ următorulŭ șirŭ:

In I. cercŭ electoralŭ:

1. Hermanŭ. 5. Ziziнŭ. 8. Cernatŭ.
2. Sânpetru. 6. Tărlungenĭ. 9. Turcheșiu.
3. Rĕșnovŭ. 7. Satulungŭ. 10. Bacĭfalău.
4. Purcărenĭ.

In II. cercŭ electoralŭ:

1. Ghimbavŭ. 4. Vulcanŭ. 7. Nou. 10. Feldióră. 12. Măierușiu.
2. Cărstianŭ. 5. Codlea. 8. Crizbavŭ. 11. Rotbavŭ. 13. Apața.
3. Reșnovŭ. 6. Hălchiu. 9. Bodŭ.

Alegerea începe la **19 Iuniu a. c. înainte de prânḑŭ.** Fiă-care alegĕtorŭ cercualŭ póte recomanda candidațĭ dietalĭ; acéstă recomandațiune trebue sĕ se dea în scrisŭ președinteluĭ pentru alegerĭ, séu în ḑiua dinainte de alegere, séu la o jum. de óră după începerea alegereĭ.

Décă președintele pentru alegerĭ ordonéză votarea în sensulŭ legeĭ, atuncĭ aceea începe diminéța la 9 óre.

Votisarea se face publicŭ și nominalŭ amĕsuratŭ §-luĭ 75 art. de lege XXXIII anulŭ 1874 și §§-lorŭ ce stau în legătură cu acésta.

Ceea ce se aduce la cunoscința tuturorŭ cu aceea observațiune, că alegerea se va efectui în casa comunală a respectivuluĭ locŭ de alegere, și că este opritŭ a veni la alegere cu bâte séu arme.

Din ședința comitetuluĭ centralŭ electoralŭ alŭ comitatuluĭ Brașovŭ, ținută în 7 Iuniu 1887.

Iuliu de Roll, vicecomite și președintele comitetuluĭ centralŭ.

Dr. Fridericŭ Jekel, secretarŭ.

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.